

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๕/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔๘/๒๕๖๕

วันที่ ๒๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	นางสาวรศิ วิศาลสุเมธา	ผู้ร้อง
	ศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑	
	ศาลปกครอง ที่ ๒	
	ศาลยุติธรรม ที่ ๓	
	รัฐสภา ที่ ๔	
	รัฐบาล ที่ ๕	
	นายกรัฐมนตรี ที่ ๖	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นางสาวรศิ วิศาลสุเมธา (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางสาวรศิ วิศาลสุเมธา (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ศาลรัฐธรรมนูญ (ผู้ถูกร้องที่ ๑) ศาลปกครอง (ผู้ถูกร้องที่ ๒) ศาลยุติธรรม (ผู้ถูกร้องที่ ๓) รัฐสภา (ผู้ถูกร้องที่ ๔) รัฐบาล (ผู้ถูกร้องที่ ๕) และนายกรัฐมนตรี (ผู้ถูกร้องที่ ๖) ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๔ และคำถวายสัตย์ปฏิญาณตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๑ ผู้ถูกร้องที่ ๖ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อเนื่องครบกำหนดแปดปีและสิ้นสุดลง

- ๒ -

ตามรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ โดยตลอดระยะเวลาแปดปีได้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐที่พึงมีต่อประชาชน และข้าราชการประจำทุกกระทรวงกระทำการละเมิดสิทธิมนุษยชน ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้ร้อง ผู้ร้องยื่นฟ้องหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐจากการกระทำดังกล่าว เป็นคดีต่อศาลมากกว่าสามร้อยคดี

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๖ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อเนื่องครบกำหนดแปดปีและสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ และแต่งตั้งผู้ร้องเป็นนายกรัฐมนตรี

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสอง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๒ การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของตนโดยตรง ให้ชัดเจนว่าเป็นการกระทำใดและละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพของตนอย่างไร”

- ๓ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องทั้งหกไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๙ และคำถวายสัตย์ปฏิญาณตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๑ ผู้ถูกร้องที่ ๖ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อเนื่องครบกำหนดแปดปี และสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้บุคคลที่จะยื่นคำร้องได้ต้องเป็นผู้ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น จะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน และวรรคสอง บัญญัติให้คำร้องต้องระบุการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของตนโดยตรงให้ชัดเจนว่าเป็นการกระทำใด และละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของตนอย่างไร เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ทั้งไม่ได้ระบุการกระทำที่เป็นการละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องโดยตรงอย่างไร กรณีไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๕๕/๒๕๖๕)

(นายทวีเกียรติ มินะกะนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนพดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ